

Aleksander Dymaczewski

Łagiewniki, gm. Kruszwica, woj.
bydgoskie. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 9, 135

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŁAGIEWNIKI, gm. Kruszwica
woj. bydgoskie
Stanowisko 5

Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN
w Poznaniu

Badania prowadził zespół pod kierownictwem doc. dr hab. Aleksandra Dymaczewskiego. Finansował IHKM PAN i Wojewódzki Zarząd Gospodarki Wodnej i Melioracji. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa.

Stanowisko zostało odkryte w 1968 r. w trakcie badań powierzchniowych i sondażowych. Leży ono na zachodnim brzegu Gopła, na niewielkim wyniesieniu otoczonym od wschodu i południa zabagnioną doliną, w odległości około 1 km na południowy-zachód od zabudowań wsi Łagiewniki. W czasie prac melioracyjnych i niwelacyjnych prowadzonych przez Wojewódzki Zarząd Gospodarki Wodnej i Melioracji odsłonięto przez w/w przedsiębiorstwo profil glebowy do głębokości ponad 1,5 m, na obszarze ponad 5 ha odkryto i przebadano 756 obiektów pochodzących z różnych epok i okresów. W pierwszej fazie badań wykopaliskowych stwierdzono występowanie, pod warstwą ziemi ornej, licznych zarysów jam, obiektów mieszkalnych, słupów itd. pochodzących ze schyłku okresu halsztackiego i lateńskiego. Po wykonaniu przekrojów zaobserwowano występowanie nieregularnych półziemianek, dużych i płytkich kolistych jam o średnicy około 2 m, wokół których występowały ślady po słupach oraz różnego kształtu jam zasobowych//, najczęściej nieckowatych, skupiających się we wschodniej części wzgórza. W centralnej części stanowiska ujawniono obiekty z okresu późnolateńskiego i wczesnorzymskiego. Na podkreślenie zasługuje występowanie pochówków psów, nielicznych grobów ludzkich oraz dwóch brązowych zapinek o konstrukcji lateńskiej. Stwierdzono również występowanie pozostałości pieców do wytopu rudy lub obróbki metalu, do wypalania ceramiki o charakterystycznej konstrukcji rusztowej.

Sporadycznie odsłonięto też obiekty należące do okresów starszych - półziemianki kultury ceramiki wstęgowej rytej i pucharów lejkowatych i młodszych. Obok obiektów mieszkalnych i gospodarczych natrafiono też na pochówki ludzkie. Jeden z nich zawierał kości niewysokiego osobnika z naszymi kościami z paciorków kościanych.

Okresy młodsze reprezentowane były przez jamy wczesnośredniowieczne, m.in. natrafiono na jamę zawierającą ceramikę datowaną na VI/VII w.n.e. W zachodniej części stanowiska stwierdzono mniej intensywne nagromadzenie obiektów. Wzdłuż południowej i zachodniej części wzgórza rysowały się ślady płytkiego rowu o bliżej niewyjaśnionej funkcji. Jego usytuowanie i charakter sugerują, iż mógł stanowić pozostałość palisady związanej z osadą późnolateńską i wczesnorzymską.